Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Horologium aeternae sapientiae

Seuse, Heinrich

[Paris], [zwischen 1480 und 1489 oder um 1485-90]

[Capitulum] vii

urn:nbn:de:bsz:31-293072

Visual Library

moleſte ferebam. Quid plura. Cūcta percurrēs ſinglā maculoſa iueni ac defectuoſa. dixiq; in corde meo ab i- quiſitione amoris nūq̄ velle deſiſtē donec amatū omī carens defectu contigeret inuenire Quid m̄ltis imoror Ecce nunc abyſſus abyſſū repperit. Abiſſus deſiderio rū abyſſum introiuit oīm gratiarum atq; perfectionū. Quid enī. Ecce tu pulcra es amica mea ſuauis ac deco ra ſicut ihrlm̄ virtuoſa ac generoſa In diuitiis cunctos precellis. in gloria omēs āncedis: nō ſolū ſapiēs ſed ip ſa ſapiētia exiſtis. nec eſt ſimilis tui in amoris faculta- te et arte amādi. nec timore quidē aut pudore ſolicita- bitur. qui te diligere ſeu deſponſare voluerit. familiari tas tua nō parit odiū vel contemptū. ſed q̄to tui pfec- tius te vidēt tanto tibi per amorē intenſius adherent. Quis nāq; eſt queſo edicito cuiꝰ mentē propriis oculis oblatā eiꝰ pulcritudo auolare non fecerit cuiꝰ auditum eius dulce eloquiū nō inebriauerit. cuiꝰ cor eiꝰ amor vi ſibi nō ſubiecerit Oīa eiꝰ ſupemināt eloq̇o v̇boꝝ metro metiri neq̄ūt. Amātis tm̄ affectu claudi volūt ⁊ dilectū reficiūt. Et huic oīa mea dedicaui. iurauiq; ab eiꝰ bn̄pla cito nolle decliare O mi dulcis q̄ p̄dulcis eſt aīcicia tua q̄ me vagā extra me nō reppulit. ſ; ſe meo amori merce dē deſideratā p̄buit. O q̄ felix affectꝰ mei cib;. guſtus cuiꝰ oīa ſuauia reddit amara. amaraq; cūcta reddit pre dulcia Veiat dilectꝰ meꝰ i ortū ſuū: ibi q; reficiat dulcit. quā afficit vehemēt nom̄ ſuū ⁊ meōriale ſuū i deſiderio aīe. O q̇s m̄ det vt nomē eiꝰ mellifluū lrīs aureis ſup latitudie cordis mei ſupſcribat. qḋ p amoris remaneat ſignaclō nec vlla ūq̄ de ceto tollat obliuio O mi dulciſ ſima ſapia peto vt me a te nec vita nec mors ſeparet. ſ; pmaneat morte fortior amor noſter i euū.

Qḋ dina ſapia ſit amablis pariter et terriblis. Ca. vii.

Alio quodam tempore cum ſol eſſet ſub nubilo qui primus ad modum clare refulxerat et

gelu noctis ridentibus floſculis ſilentium impoſuiſſet
procelliſq; tonantibus nauicula in medio maris iacta
retur fluctibus timor et tremor inquit diſcipulus ve=
nerūt ſup me et contexerūt me tenebre. ſedebam ſolita=
rius. cepiq; cogitare omnes annos meos in amaritudi
ne anime mee. Quodam igitur modo īeffabili oculo i=
tellectuali propoſita fuit viſio illa prophetica. Danielis
vii°. c. Jn qua legitur q̄ throni poſiti ſunt. et antiquuſ
dierum ſedit. Veſtimentum eius quaſi nix candidum.
et capilli capitis eius quaſi lana munda. Thronus ei⁹
quaſi flamen ignis accenſi. Fluuius igneus rapidus
q; egrediebatur a facie eius: et ex ore eius gladius ex
vtraq; parte acutus procedebat. Stupefactus igitur
et nimio terrore percuſſus: inhorruerūt omēs pilli car=
nis mee. Omīa namq; peccata mea et delicta iuuentu
tis mee a paruo vſq; ad magnum cunctis cernentibus
coram me aperte videbam. Cogitantibus autem nūci
is et feſtinantibus merentem ac dolentē ante iratum
iudicem perduxerunt. Cū vero ex īperatoria maieſta=
te ſedens faciem eleuaſſet: et ardētibz oculis furorem
pectoris indicaſſet. corrui et ad terram vſq; prolapſuſ
caput inualidum ſuper brachiū prout potui reclinaui.
Cumq; ad horam nimio timore correptus tacuiſſem:
tandem ad me ipm̄ rediens cum gemitu multo hec in=
tra me dicebam. Ve ve ambulantibus poſt concupiſcē
tias cordis ſui. ve oībus operātibus īiquitatē: qz ſi co=
gnouiſſent futurā eis paratam penam. atq; ſtrictā ira=
ti iudicis ſententiam contra ipſos proferendam. ꝛ quo
modo decreuit hic incipere a ſanctuario ſuo vtiq; me=
lius ſibi a peccatis cauerent. Quin poti⁹ oēm penā tē=
poralē ſuſtinerēt. q̄ oculos iudicis offēderēt. Heu dn̄a=
tor dn̄e q̄ terriblis ē facies tua nimiſ ꝛ acutiſſima v̄ba
Tot⁹ tremo ad tātā īdignatioēz Rogo ꝛ obnixe te flagi
to rex opſ p tuā īmēſā boītatē tuē me q̄ſo ab hac viſioē

horrenda. fac michi hoc in tpē quitq̄d tibi placuerit. Impone leges: adauge tribulationes. īfirmitates mul tiplica. Siquidē tantus eſt michi timor dñi: vt etiā cū ſolū leuis ſuſpicio occurrerit: ꝙ culpis meis exigētibꝫ faciē tuam pauliſper auertas a me: et ꝙ iudicem meū offenderim. vt oīno q̄ſcere non valeam. ſed totus pre dolore et merore in memetiſpo ꝯtabeſcam. ⁊ quomodo ſuſtinere potero illam terrificā faciem plenā ira ⁊ īdi= gnatione. Ue miſeris ⁊ obduratis peccatoribus. ve in fernalibꝫ ⁊ damnatis aīabꝰ ac peruerſis ſpiritibus: qui hanc faciem terribilem abſqꝫ omī ſpe gratie viſuri ſūt audituri qꝫ illud horrendū tonitruū. Ite maledicti in ignem eternū. O maledictū eternū. O oprobriū ſempi ternū. quod nūq̄ꝙ delebit. Quis cogitare ſufficiat diem iſtam tremēdā. Quis ergo faciem tuā terrificā videre poterit omī ſpe priuatam. Suadeo proinde omibꝫ ho minibꝫ maxime peccatoribꝫ ne ſe ſilentio tuo vſqꝫqua qꝫ cōmittant. Taces etenī et te peccata videre diſſimu= las. Cum vero arripuerit iudiciū manꝰ tua reddis vlti onē hoſtibus tuis et his qui oderūt te retribuis. Quo= modo queſo o piiſſima bonitas verū eſſe poterit te eē amabilē cum ſis ita terribilis. Sapia. Terribilis q̄dē ſum peccatoribus: amabilis autē iuſtis ac me dili gentibꝫ. Ego deus qui nō mutor. ſecūdū tñ qualitatem ⁊ diuerſitatem me aſpicientiū diſſimilis videor. Elec= tos meos in hoc mūdo timorē pariter ⁊ amorē iugiter habē expedit. vt et timor ſemꝑ aīam ſollicitāſ a noxiis retrahat exceſſibꝰ ⁊ amor letificās erigat ad ſuꝑna.

De viciſſitudine viſitationis diuine Et qualiter anima ſe debet tenere. Capitulū. viii.

Amantiſſimꝰ dñi hītabit in eo ꝯfident quaſi in thalamo tota die ꝯmorabit ⁊ int humeros il liꝰ req̄ſcet. Deutero. xxxiii°. Hec ⁊ his ſilia que profecto amori alludunt verba dū aure cordis ꝑcipio